

транскордонна номінація «Дерев'яні церкви Карпатського регіону», який створюється з метою внесення найбільш цінних пам'яток дерев'яної сакральної архітектури в Список всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Дана програма, за умови виконання усіх завдань, підвищить рейтинг української туристичної індустрії на міжнародному рівні.

Список використаних джерел:

1. Кулаковська І. М. Етнокультурний потенціал як чинник підвищення екскурсійної привабливості регіону // *Вісник Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв.* – 2010. – № 3. – С. 73–76.

2. Завада В.Т. Архітектурна спадщина України як об'єкт туризму. *Регіональний аспект / Завада В. Т. // Туристично-краєзнавчі дослідження.* – К. : Інститут туризму, – Вип. 1 – Ч. 2. – С. 23–27.

Вікторія АТАМАНЧУК (ТИМКІВ)

науковий керівник
к.е.н., доц. Синиця С.М.
ІФННІМ ТНЕУ

ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ КРАЇН ЄС В СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Протягом останніх десятиліть транснаціональна міграція набула рис глобальної та універсальної проблеми сучасності, яка пов'язана з питаннями внутрішньої та зовнішньої безпеки держав і потребує широкого міжнародного співробітництва щодо регулювання міграційних процесів. Зазначена тенденція зумовлює наукову актуальність проблеми міжнародної політики в сфері регулювання міграційних процесів на універсальному та регіональному рівнях і реалізацію державами ЄС, а також їх адаптація Україною, зобов'язань щодо приведення міграційного законодавства у відповідність відповідно до міжнародних стандартів.

Низкою зарубіжних вчених запропоновано класифікації типів міжнародних мігрантів, з'ясовано специфіку статусу біженців, апатридів та вимушених переселенців (Л.В. Андриченко, К. Бієрвірт, Г.С. Витковська, Г.С. Гудвін-Гілл, П. Вайс, Н. Моул). Окремі нечисленні дослідження присвячені вивченню питань трудової міграції (Н. Барінова, І.І. Лукашук, А.М. Овсюк). Вітчизняними та європейськими дослідниками проаналізовано міграційне право Євросоюзу (Н.А. Шульга, І. Борута, В.Р. Барський, Д.Ф. Холіфілд, А. Круз, М. Вайнер, Л. Томасі, М. Райнер, У. Ральф, Д. Відгрен, А. Даммет, Д. Вайсбротт, Г. Брехманн, Т. Хаммар, В. Корнеліус, П. Мартін). Атрибути політико-правового регулювання міжнародної міграції в Україні та країнах ЄС аналізують у своїх дослідженнях такі вчені, як Л. Арутюнян, О. Леонченко, Е. Лібанова, А. Мухамед, С. Пірожков, І. Прибиткова, С. Сардак, О. Тюрюканова, І. Федуняк, О. Хомра.

Для врегулювання міграційних потоків і максимального зменшення негативних наслідків міграції потрібно утворити відповідний міграційний режим. В цьому випадку потрібно задіяти різні механізми, зокрема механізм протидії нелегальній міграції. В основі цього механізму лежать суб'єкти (організаційно-структурні формування), що здійснюють протидію та опір нелегальній міграції.

Сьогодні сучасні розвинуті країни мають добре налагоджену й відпрацьовану систему підтримки хорошого рівня життя громадян, соціальних пільг і гарантій, національних інтересів. Це забезпечується своєчасним проведенням реорганізації відповідних органів та якісною підготовкою фахівців для роботи в цих органах. В Україні же проводяться не завжди обґрунтовані реорганізації, які, на нашу думку, свідчать про певну непослідовність і непродуманість підходів центральних органів законодавчої та виконавчої влади до ефективного розв'язання проблем іммігрантів та протидії незаконній міграції. Нагальним для нашої держави стало питання реорганізації міграційних органів і тих, чия діяльність опосередковано стосується міграційної проблематики.

Вивчення міграційної ситуації в Україні, низки питань та проблем, пов'язаних зі становленням і розвитком державних органів управління міграційними процесами, свідчить про їх певну невідповідність сучасним вимогам. З кожним днем міграційні проблеми ускладнюються, а різні державні інституції без спільної координації своєї діяльності позбуваються можливості передбачати розвиток міграційних процесів і управляти ними. При таких умовах ситуація взагалі може вийти з-під державного контролю. Для підвищення ефективності зазначеної діяльності необхідно сформулювати міграційну політику з урахуванням зміни політичної та економічної ситуації.

Отже, на сьогоднішній день вивчення особливостей міжнародної політики країн ЄС в сфері регулювання міграційних процесів є надзвичайно важливим. Оскільки Україна почала інтеграцію до Євроейського Союзу і нас'явилася можливість вступу до Шенгенської зони, то приведення міграційної політики України до норм та вимог ЄС – це не просто важливо, це вкрай необхідний крок, задля якого потрібно змінювати систему міграційних процесів та їх регулювання.

У контексті євроінтеграційного курсу України, окремого значення набуває приєднання нашої держави до заяв ЄС з питань міжнародної міграції, які розглядаються важливим елементом загальноєвропейської політики у цій сфері та визначають основні аспекти міжнародної міграційної політики. Основними напрямками державної міграційної політики на сучасному етапі трансформації економіки України мають бути активізація міграційних резервів пом'якшення депопуляції, протидія торгівлі людьми та регулювання трудових міграцій. Активна міграційна політика – це єдина можливість недопущення надмірного зменшення чисельності населення України. Регулювання трудових міграцій також має спиратися на диференційований підхід та бути спрямованим на поступове повернення трудових мігрантів і встановлення культурних відносин з українцями, які вирішили назавжди залишитися за

кордоном. Потрібно забезпечувати умови для поширення легального працевлаштування, у першу чергу, у тих країнах, які приймають найбільшу кількість українських мігрантів, гарантувати захист прав працівників-мігрантів.

Список використаних джерел:

1. Бору́та І, Барський В. Міграційне право ЄС. Навчальний посібник. К.: ІМВ КНУ імені Тараса Шевченка, 2009. – 131 с.

2. Зовнішня трудова міграція населення / Звіт – Український центр соціальних реформ, Державний комітет статисти- ки України.– К., 2009.

3. Капіца Ю. Наближення законодавства України до законодавства ЄС відповідно до угоди про партнерство та співробітництво між Європейським союзом та Україною: цілі і методи. // Український правовий часопис. К., 2014. - №2. – С. 18-24.

4. Кислицина О.В. Концепція регулювання міжнародної трудової міграції України в умовах глобалізації / О.В. Кислицина // Культура народів Причорномор'я. - Симферополь: Межвуз. центр «Крым». – 2011. – № 197. – С. 62-66.

5. О.Позняк. Міграція і демографія / Звіт з конференції «Майбутнє міграції в Україні». – К.: 12 жовтня 2011 р.

Мар'яна МАЦІБОРКО
науковий керівник
к.е.н., доц. Комар Н.В..
ІФННІМ ТНЕУ

РОЗВИТОК КУРОРТНОЇ ГАЛУЗІ ТА ЇЇ ВПЛИВУ НА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ КРАЇНИ

Сучасна індустрія туризму - одна з найбільш швидко прогресуючих галузей світового господарства і розглядається і як самостійний вид економічної діяльності, і як міжгалузевий комплекс.

Курортний бізнес - один з найприбутковіших секторів індустрії туризму, що є її структурним осердяч. Для третини людства на початку ХХІ ст. нормою є принаймні раз у рік проводити відпустку чи вихідні на курорті. А так званий золотий мільярд населення планети з багатьох постіндустріальних країн проводить дозвілля у фешенебельних курортних центрах не менше двох разів у рік, крім того, є регулярним споживачем рекреаційно-курортного продукту під час недільних рекреаційних циклів та туристичних поїздок з утилітарною, професійною, діловою чи іншою метою.

Вагомим внеском у дослідження концептуальних засад розвитку санаторно-курортної справи є праці таких відомих вітчизняних науковців: В.С.Кравців, М.І.Крупки, Ф.Ф.Мазур, С.В.Онишко, В.Г.Поплавського, І.В.Свиди, В.І.Стафійчук, Т.І.Ткаченко, Л.М.Шульгіної. Низкою зарубіжних вчених запропоновано класифікації типів курортів, з'ясовано специфіку